

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	150 Lei
Pe jumătate	75 Lei
Pe un sfert	40 Lei
în străinătate	400 Lei

Inscria în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Dumineca Rusaliilor

La 50 de zile după Paștile Evreilor — când poporul evreesc a scăpat din robia egipteană și când Ingerul Domnului trecuse pe la casele Egiptenilor, ucizând pe cei întâi născuți ai lor, iară pe cei întâi născuți ai Evreilor i-a cruțat, fiindu-le unși ușciorii caselor cu sângele mielului tăiat anume — Evreii au ajuns în călătoria lor dela Egipt spre Palestina până la muntele Sina, care se află pe peninsula ce leagă Asia de Africa.

Aici i-a dat Dumnezeu lui Moise cele două table ale legii, pe care erau scrise cele 10 porunci. Cu acest prilej muntele Sina fumega tot; că se scoborise Dumnezeu pe el în foc, între fulgere și tunete, și se auzia sunetul trâmbițelor, și poporul tremurând sub munte îi zicea înspăimântat lui Moisi: „Grăiește-ne tu! Să nu grăiască Dumnezeu către noi, ca nu cumva să murim“. Iar Moise a zis: „Îndrăzniți, pentru că Dumnezeu a venit la voi să vă cerce; ca să fie înțeles întru voi, ca să nu păcătuiți“.

Și-a scris Moise toate cuvintele Domnului. Apoi a zidit un altar sub munte, așezând 12 pietri pentru cele 12 neamuri ale lui Israil și a jertfit Domnului. Pe urmă a cetit poporului, care asculta, cartea legii, iară poporul a zis: „Toate câte a zis Domnul le vom face și le vom asculta“. Iar Moise a stropit sângele adunat dela animalele de jertfă peste popor și a zis: „Iată sângele legăturii, pe care l-am făcut-o Domnul cu noi!“

Acestea sunt Rusaliile Evreilor! Tot la 50 de zile după Paștile creștinilor, fiind toți apostolii adunați la un loc, fără de veste s'a făcut sunet din trâmbițe, ca de suflare de vifor ce vine din ceruri, și a umplut toată casa unde se aflau. Și li-s'au arătat lor limbi împărțite de foc și s'au așezat pe unul fieșoare din ei și s'au umplut toți de Spiritul Sfânt și au început a grăi în alte limbi, precum le da lor Spiritul a grăi.

Acestea sunt Rusaliile creștinilor! Evreilor li-s'a dat acolo legea și li-s'a dat aici legea harului și li-s'a întemeiat biserica creștină.

Evreilor li-s'a dat legea între tunete și fulgere și între sunetele trâmbițelor.

— Creștinilor într'o formă de suflare de vifor și în formă de limbi de foc; iar în locul trâmbițelor arhanghelilor, serafimilor și cheruvimilor, aici aflăm trâmbițele evanghelice ale apostolilor, cari de

aici înainte pleacă în toată lumea și predică evanghelia învierii la toată făptura.

Precum în Legea Veche nimenea nu se putea mântui, dacă nu era tăiat împrejur, nu era membru al sinagogii și nu se supunea legii, — întocmai așa nu se poate mântui nici în Legea Nouă nimenea, dacă nu intră în Biserică prin botez și nu se supune legilor ei.

Ceice aparțineau sinagogii se numiau popor ales al lui Dumnezeu — ceice aparțin Bisericii adevărate sunt aleși de Domnul, se nutresc cu trupul și sângele lui și se mântuesc prin conlucrarea Spiritului Sfânt.

Puțini își dau seama de marea însemnătate a Rusaliilor.

Rusaliile dela cuvântul latinesc: rosalia, pentru că acuma sunt în floare rozele. Dar nu numai roze sau trandafiri pământești avem mulți în vremea aceasta, ci, mai ales, roze spirituale sau duhovnicești, adică haruri pe cari ni le-a câștigat Domnul nostru Isus Cristos și ni-le împărtășește Spiritul Sfânt.

De aceea se și numește Spiritul Sfânt vistieria bunătăților, ca unul care el împărțește toate bunătățile sufletești, toate harurile cerești; se mai numește și dăător de viață, pentru că el împărțește viața supranaturală sau mai presus de fire, fără de care sufletele noastre sunt

moarte, sunt menite iadului adică pedepsei veșnice. Se mai numește și Spirit al adevărului, pentru că el nu poate suferi minciuna și pe tatăl minciunii, care este diavolul, și cu atât mai puțin pe oamenii robiți păcatului și minciunii.

Astăzi este sărbătoarea harurilor cerești. Astăzi s'a întemeiat și întărit biserica lui Cristos. Astăzi au început a propovădui cuvântul Domnului apostolii. Astăzi au primit curaj ceice până acuma se ascundeau și-și zăvoreau ușile. Astăzi au început a grăi ei în diferite limbi, precum le da lor Spiritul a grăi, așa că diferitele neamuri, cari se aflau atunci în Ierusalim, îi auziau fiecare în limba lor. Astăzi s'a dat libertate tuturor popoarelor de a se ruga în limbile lor lui Dumnezeu. Astăzi este deci sărbătoarea mare a bisericii și sărbătoarea mare a neamurilor.

În această mare Duminecă a Rusaliilor, să ne curățim deci cât mai mulți sufletele prin sf. taină a pocăinții și a împărtășaniei și astfel curățiți să rostim și cântăm totdeauna, din tot sufletul și din cugetul nostru, rugăciunea:

„Împărate ceresc, Mângăitorule, Spirit al adevărului, care pretutindenea ești și toate le împlinești, vistieria bunătăților și dăătorule de viață — vino și te așează întru noi și ne curățește de toată spurcăciunea și mântuește, bunule, sufletele noastre“.

Sfinșirea monumentului dela mormântul lui Al. Lupeanu-Melin

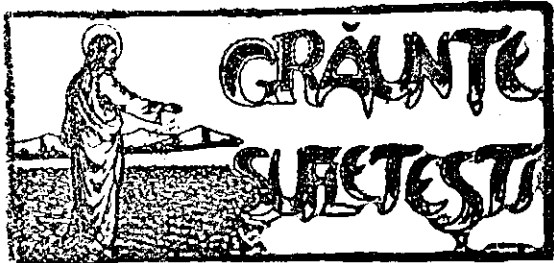
se va face, cum am arătat și în numărul trecut al gazetei, sâmbătă în 7 Iunie, la orele 6 după amiază, în cimitirul parohial din Blaj.

Cu acest prilej se va sluji și un părăstas, iară dl inspector școlar Dr. Ștefan Manciulea, bibliotecarul arhidiecezan din Blaj, va rosti o cuvântare, iară corurile celor două licee de fete, al căror director a fost răposatul, vor cânta câte o cântare la mormânt.

În dimineața acelei zile pâr. canonic Iuliu Maior, directorul acestei gazete, va sluji, la orele 6,45, o sfântă liturghie pentru sufletul răposatului, în catedrala din Blaj.

Invităm pe cetitorii noștri, să ia parte la această serbare de pomenire.

Pentru monumentul lui Al. Lupeanu-Melin am primit dela pâr. Valeriu Crișan din Șercala Lei 200, dela dna Eugenia Dr. Serafim Oana n. Crișan tot 200 Lei, iar dela un admirator 300 Lei. Bunul Dumnezeu să le răsplătească.

Datorii neplătite, tutori și curatori necinstiți

Am arătat în cele de mai înainte, în cât de multe chipuri se poate săpatul furtului. La noi însă oamenii nu vreau să-și dea seama de multele feluri ale păcatului acestuia, de aceea arătam într-una noui și noui feluri de păcate de ale hoșiei, ca cetitorii noștri să-și poată da bine seama de ele și să le încunjure că mai bine e, să duci puțină lipsă aici pe pământ, decât să suferi o veșnicie întreagă în lumea cealaltă.

Foarte mulți păcătuiesc prin neplătirea datoriilor. Ei cer, când sunt lipsiți, bucate, lemne sau bani dala cunoștii lor, cu lăgăduința că le vor plăti atunci și atunci; când se apropie însă termenul plății datorii, fie că nu au, fie că nu vreau să plătească, se fac proști și nu numai că nu merg la binefăcătorii lor să le mulțumescă și să-i roage să-i mai aștepte, ci îi încunjură și se fac chiar dușmani ai lor.

Unii ca aceștia sunt oameni cât se poate de nimici și nu sunt vrednici decât de pedeapsa lui Dumnezeu, pe care o vor și primi cu siguranță, pentru că au furat și fură cu voia.

Papa Sixtus V, care a domnit dela anul 1585 până la 1590, era mare dușman al datornicilor necinstiți. Auzind, că nobilii lui cumpără din prăvăliile Romei tot felul de mâncări și de obiecte scumpe, dar nu plătesc nici un ban pentru ele, a poruncit tuturor neguțătorilor din Roma, să-și arete pe toți datornicii necinstiți. I-a chemat apoi pe toți aceștia, le-a arătat datoriile, pe cari și le-au și recunoscut cu toții

și drept pedeapsă i-a osândit la temniță grea pe timp nehotătit, până nu-și vor plăti toate datoriile. În câteva luni nu s'a mai aflat nici un singur datornic necinstit în Roma și nici un nobil în temniță.

Mai mult, auzind că și nobilii din celelalte orașe ale țării sale sunt hoși și tâlhari, a dat poruncă vistiernicului său, să cerceteze toate datoriile și pe cele drepte să le plătească, ca de aici înainte să-i fie lui datori nobilii, nu neguțătorilor. Urmarea a fost, că, în câteva luni, n'a mai rămas în țară nici un singur datornic necinstit.

Atât de mult se temeau de Papa datornicii necinstiți, încât era de ajuns să le spună neguțătorii: „mai trăiește Papa Sistus V“, ca să le plătească imediat datoriile.

Mai sunt apoi tutorii necinstiți, cari atât de bine știu chivernisi averile celor dați în paza lor, încât, în câțiva ani, bieții nenorociți se aleg cu averea mâncată. Tot aici trebuie să-i înșirăm și pe curatorii sau epitropii bisericilor cari își fac de cap prin felul cum chivernisesc averile bisericilor încredințate lor. Unii ca aceștia să-și însemne bine următoarele două întâmplări adevărate:

Regele Enric VIII al Angliei, care a domnit între anii 1509 și 1547, a trecut la protestantism, fiindcă Papa n'a voit să se învoiască la divorțul dintre el și întâia lui soție. Drept răsunare a întemnițat pe toți episcopii și preoții cari țineau cu Papa, iară averile bisericilor le-a confiscat. În 3-4 ani toate aceste averi mari s'au irosit, iar la moartea sa regele Enric VIII a murit ca cel mai sărac rege al vremii sale spunând: „Am pierdut totul“. Averea câștigată pe nedreptul nu rămâne!

Un cocostărc a văzut după cum ne povestește un mare scriitor grecesc — cum ardea pe altarul de jertfă carnea unui bou în cinstea zeului Grecilor, a lui Zeus. După ce s'a potolit flacăra, la ademenit mirosul bun al fripturii, s'a coborât, a luat o bucată de carne în cioc și a dus-o puilor săi. Apoi s'a coborât din nou, ca să le ducă și a doua bucată. Pe când se ri-

dica însă spre cuib, văzu, cu mare groază, că cuibul ardea împreună cu pușorii lui. Ce se întâmplase? De friptura cea dintâi s'a acținat decă, fără să bage de seamă cocostărcul, și să jăratec, care a aprins cuibul.

Bunurile furate dela biserică aduc blăstă asupra întregii familii!

Părintele Iuliu

Cătră Domnul General Ion Antonescu Conducătorul Statului Român, București

Domnule General!

Subsemnații locuitori al comunei Săncraie din județul Alba, citind prin ziare, am aflat că se face un proiect de reformă al învățământului școlar, în care s'ar intenționa a se scoate religia din învățământ, adică religia nu va mai fi obiect de studiu.

Excelență! Noi agricultorii dela țară și de pretutindenea știm un lucru, că tot ce se face și tot ce se începe se face în numele lui Dumnezeu. Doar așa e scris și pe stema Țării: „Nimic fără Dumnezeu“. Excelență! Cum s'ar putea o școală să fie fără obligații față de biserică noastră, care ne-a ținut treji și ne-a alinaț sufletul nostru credința față de Țară și de Rege și care a luptat de mii de ani cu vrășmașii nemulii românești și a înfruntat toate vijeliile vremilor vitrege și după o mie de ani ne-a adus la biruință, fiindcă credința învinge. Noi, Excelență, credeam și mărturisim că fără religie la școli vom pieri.

Umili servitori ai Excelenței Voastre venim a Vă ruga, să binevoiți a respinge această clauză din proiect, care ne-ar face mare pădărare și mult sânge rău nouă și cred totdeauna că simte românește.

Având încrederea în Excelența Voastră care ați fost și sunteți nu numai ca un părinte conducător, ci și ca un Părinte sufletesc care ne mângâiați astăzi în timpurile cele mai grele ale amputării scumpei noastre Țări și care prin trimiterea Cuvântului Excelenței Voastre către noi am aflat adevărul, țaria și credința! Credem

Foița „Unirii Poporului“

Psalm de primăvară

A 'nflorit răchita
Bobî de mărțișoare
Neguri se destramă 'n
Pulbere de soare.
Răs de rânduicică
Picură 'n lumină.
A 'ncolțit în straturi
Blânda sulumină.
Pluguri trec domoale
Peste delniși late
Brazde trag, ca șirul
Slovelor din carte.
Doina, sfânta doină-și
Tânguie aleanul —
Și-a plecat cu turma
Pe suhat ciobanul..

Doamne-i primăvară,
— Lîmpede, senină
Și în noi atâtea
Prăbușiri se 'nchină...
Te mărîm cu firea
Numai sărbătoare
Îți trimitem ruga 'n
Șopot de izvoare.
Îți aducem slavă 'n
Psalmi de ciocărlie
Pocălți ca firul
Blând de colilie.
Ne plecăm în breazda
Proaspătă și lată
Mai cucernici decât

Salcia plecată, !
Fumuri de jertfelnic
Dia argint de zare,
Ți-am trimis cu 'ntăia
Umbră de 'nserare.

Doamne-i primăvară,
Și 'nfrățiți cu trudă
Munca noastră toată
Ți-o 'mpletim în rugă.
Să uităm că-i anul
De când neamul plînge
Peste crugul vremii
Lacrimi de sânge.
Că pe Criș, pe Someș
Ruga-i fără strănă
Fără popi altarul,
Nașia-i orfană.
Se uită că piere
Undeva, departe,
In adânc de temniți
Frate lângă frate,
Și ne piere graiul
Sugrumat cu zile
Ca 'ntr'o criptă veche
Răsul de copile.
C'a murit și doina,
Sora noastră mare,
Și că neamul nostru-i
Fără sărbătoare..

Dă tu, Doamne, roadă
Holdelor la vară!

Dă-le mângâiere
Celor fără țară!...
Dă-ne toamnă sfântă,
Lungă și bogată
Și ne miluește
Țara 'ndoliată.

I. Salanțiu

Omul florilor și calul cu zurgălăi

(Continuare din nr. trecut)

Se luă copilul și se duse, și când a fost a treia zi la amiazi, el se afla dinaintea scroafelor. Atunci a aruncat asupra lor perii așa cum l-a învățat vulpolul și de îndată au adormit. Chiar atunci au încetat și muștii de a se mai bate în capete, se odihneau adecă și ei. Copilul s'a apropiat de scroafe, a luat un purcel dela țără, l-a pus sub subsuoara cea dreaptă și pe aci și-e drumul. Mai avea vreo trei pași până să iasă din hotarul scroafelor, când ce-i dădu prin gând? Ia să scot acum purcelul și să mă uit la el, că știu că scroafele nu mă vor mai ajunge! Gândind astfel, a scos purcelul de subsuoară, dar ce să vezi, în minutul acela a guștat așa de tare încât l-au auzit scroafele. Trezite din somn, au alergat ca vântul și chiar când era copilul să pășească afară din hotarul lor, l-au prins, l-au apucat cu gura și l-au mușcat cu colții atât de tare, încât l-au lăsat mai mort.

Plin de sânge și ca vai de capul lui, copilul s'a dus la vulpol, care, văzându-l atât de mușcat, l-a întreat: „Unde-i purcelul?“ Copilul i-a povestit toată pătania. „Nici acum nu m'ai ascultat — l-a zis vulpolul — mai avem

una de încercat, și de nu mă vei asculta acum, atunci te las singur să faci ce vei voi.“ „Care e acela una — zise copilul — spune-mi-o, și de data aceasta te voi asculta.“ „Mergi tu cu perii pe cari și-i voi da eu și furi calul cu zurgălăi. Dar să fi, cu mare băgare de seamă, să nu cumva să te sui călare pe o până nu scapi din țara unde stă el, căci calul e ținut sub pază aspră“. Calul acela era adecă al unui smel, care avea trei capete, și smelul acesta l-a dat la alți smel, cari erau slujitorii lui, să-l grijească, ca să nu-l fure cineva, căci atunci el avea să-l plătească cu viața. Slujitorii smelului acelula, ca să nu le fure cineva calul îl păzeau cu multă strășnicie. Noaptea, când se suia călare, patru smel îl țineau de cele patru picioare și unul de coadă. Tocmai de aceea l-a mai spus odată vulpolul copilului, să se grijească bine, că de-l vor prinde smelii, vor omorî.

Copilul a plecat la drum cu cei trei pași de vulpol din blana lui. Când a ajuns în țara unde era calul cel cu zurgălăi, copilul mergea gând pe cale s'a gândit, să-și ia cu el un sac de o funte de ceapă și un fuor. Pe toate le-a găsit la o casă, de unde luându-le s'a tot dus până la grajdul calului cel păzit de smel. A făcut așa precum l-a învățat vulpolul, a aruncat cel trei peri deasupra grajdului, și îndată smelii au căzut în un somn de moarte. Într-un apoi în grajd, a văzut, cum stau smelii pe cal. Numai decât s'a apucat copilul și pe cel de pe cal îl puse pe scaun, și-l puse funtea de ceapă în mână în loc de frâu, după aceea

ca cererea noastră va fi ascultată și rămânem
am scris ai Excelenței Voastre
Sâncrai, la 25 Mai 1941.

Ungur Aurel primar, Salcă Teodor, Oc-
rean Augustin, Ungur Ioan, Costea Ioan, Rațiu
Ravel, Buda Todor, Gândășan Ștefan, Tocaci
Iacob, Ghenea Valer, Barbu Victor, Nicolae La-
zar, Lazar Toader, Lazar Iustin, Vacar Iuon a
Te, Tocaci Tudor, Buzduc Nicolae, Căgjan Aurel,
Dumitru Iuon; Mărginean Aurel, Aron Tocaciu
Aron, Oltean Alexandru, Tocaci Vasile, Cristea
Toader, D. Istrati, Șteu Nicolae, Rusu Nicu-
rean, Ungur Arov, Tocaciu Zaharie, Teodor Popa,
Suta Ioan, Barbu Vasilie, Șteu Iuon, Tocaciu
Aurel, Popa Todor, Câmpian Traian.

Porniri bune la Câmpia Turzii II

Iată ce s'a lucrat, la Reuniunea Mariană
la Câmpia Turzii II, de sub conducerea păr.
Lazar Lupu, în cursul anilor 1940/1941.

1. Adorația Sfântului Sacrament în fiecare
seară de peste an și în toate zilele și nop-
țile din prima și ultima săptămână a Pașecimilor.
2. Mărturisiri și cuminecări la toate sărbă-
torile sfinte Fečioare, în primele Vineri ale
anului; iar o parte din marianiste se cuminecă
zilnic.
3. Paraclisul Maicii Domnului în prima Du-
minecă a fiecărei luni; la toate sărbătorile Prea-
curatei și în fiecare seară din postul Sfintei
Mariei.
4. Acatistul Maicii Domnului în fiecare
ziua al sărbătorilor Preacuratei.
5. Rozarul cântat în fiecare seară din luna
Mai și în fiecare Duminecă.
6. Pentru desrobirea fraților noștri din ter-

toriile răpite și pentru ca să le ajute guver-
nanților, în consolidarea și refacerea țării în
vechile-i hotare, marianistele au oferit 64 sf.
Liturghii, 1000 cuminecări, 2000 rozare și ru-
găciuni zilnice.

7. Toți refugiații și expulzații ce au po-
sosit la noi sau au trecut pe aici, au fost îngrijiți și ajutați cu mână largă și sinceră com-
pătimire.

8. Casa Domnului este îngrijită într'un mod
cu totul deosebit și anume: Se curăță și impo-
dobește cu flori în ajunul fiecărei duminici și
sărbători. Rufeșia este întreținută curată.

9. Din jertfele marianistelor s'a căptușit
chivotul cu mătase, al cărei cost este de 1000
Lei; s'a cumpărat un potir de argint aurit și o
linguriță pentru cuminecat cu 4500 Lei; s'a
cumpărat un rând de odăjdii cu Lei 9000; s'a
cumpărat un tapet cu 5600 Lei. În afară de a-
cestea au mai donat două perinițe, patru vase
pentru flori și multe purificatoare (ștergătoare
de potir) în valoare de 2000 Lei.

Ne vom strădui tot mai mult să mergem
pe urmele Patroanei noastre, a cărei cinstire va
fi hrana noastră cea mai scumpă.

Cu blândul Isus, să ne binecuvinteze Fe-
cioara de sus!

Câmpia Turzii, la 22 Mai 1941.

Prezidentă: Secretară:
ss. Parasehiva Lupu. ss. Copil Maria.

Ziua eroilor la Sâncel

În ziua de Joi 29 Mai la „Înălțarea Dom-
nului”, o frumoasă serbare școlară s'a ținut în
comuna Sâncel. După sf. Liturghie, poporul a
plecat în procesiune la cimitirul satului, în frunte
cu preoții V. Smigelschi și Gh. Gânța. Ajunși
la cimitir, s'a oficiat un serviciu divin pentru
pomenirea eroilor căzuți în războiul cel mare pen-
tru apărarea patriei. A vorbit apoi păr. G. Gânța.
Corul școlii primare, sub conducerea dlui Iav-
Alex. Pop, a cântat cântece patriotice. Unii din
elevi au declamat poezii ocazionale frumoase.

Di Teodor Popa, directorul școlii pri-
mare, a rostit o însuflețită cuvântare, cinstind

memoria eroilor neamului. Deasemenea, pre-
militarii din loc au contribuit și ei cu poezii
naționale, remarcându-se Ion Bărbat, Vasile Sei-
ceanu și Petru Bărbat.

Serbarea a luat sfârșit la ora 1. Deși a
fost o căldură înăbușitoare, a luat parte la ser-
bare o mare mulțime de credincioși.

T. S.

Ziua eroilor la Tiur

Ziua eroilor căzuți pentru țară s'a sărbă-
torit în fruntea comună Tiur, de lângă Blaj, cu
multă însuflețire.

După slujba religioasă, toți credincioșii, în
frunte cu preotul și oamenii cu carte din co-
mună, s'au îndreptat spre monumentul eroilor,
unde s'a făcut slujba de pomenire a eroilor
morți, după care a urmat un program de poezii
și cântece patriotice declamate de premilitari
și copiii de școală.

Serbarea s'a sfârșit cu defilarea elevilor și
premierilor prin fața monumentului.

Au ostenit pentru aranjarea acestei fru-
moase serbări de pomenire a eroilor, cari și-au
dat tot ce-au avut pentru țară, dl părinte Raica
și dnii învățători dela școala primară din loc.

Să dea Dumnezeu, ca viitoarea zi a eroilor
s'o prăznuim și mai frumos, alături de toți frații
noștri, într'o Românie mare, liberă și frumoasă.

Frățilă Anastasiu

Ziua eroilor la Blaj s'a sărbătorit ca

de obicei, cu multă dragoste și însuflețire.
După sf. liturghie din catedrală, pe care au
ascultat-o și toate autoritățile în frunte cu dl
prefect locotenent Angelian, și după ce se slu-
jise și un părăstas tot acolo, toată lumea a
ieșit la cimitirul parohial, unde păr. profesor
Tit Liviu Chinezu a rostit o frumoasă vorbire
arătând însemnătatea zilei. Apoi a mai vorbit
scurt și bine dl locotenent colonel Marin Băr-
bulescu în numele armatei, după care cuvân-
tare mormintele eroilor au fost încununate cu
cununi de flori împletite de elevele și elevii
școlilor noastre.

la pe cei patru dela picioarele calului și i
puse la picioarele scaunului. În urmă se duse
a cel care ținea calul de coadă, îl luă și pe
el și-l puse în mână fuforul de cânepă, apoi
delegă calul și pe aici și-e drumul.

Când era mai aproape de hotarul țării
celor, ce și-a zis copilul? „Acum am scăpat,
nu mă mai vădă călare; să mă vadă vulpoiul, cât
de mândru sunt?” Indată ce a încălecat, au în-
ceput să sune zurgălii dela gâtul calului, de
ce au auzit până la grajdul unde erau smell. A-
uștigă trezindu-se au rupt-o la fugă după cal,
pe care l-au prins tocmai la marginea țării lor,
și copilului l-au tras o sfântă de bătae soră
de moarte, apoi l-au svârșit la o margine de
drum.

Vulpoiul, văzând că nici de data aceasta
copilul nu l-a ascultat, l-a lăsat acolo ca val
de capul lui, și a plecat în lume. După câțiva
zile, tătăduindu-i-se rănille, a plecat și copi-
lul să-și caute ceva de lucru, să-și câștige
câteva pânea cea de toate zilele. Tot mergând
pe drum, a nimerit în un oraș, unde ședea îm-
păratul vânător. Împăratul avea o fată de toată
bucureștea, de nu-l găseai păreche în nouă țări,
dar ea avea pe trup unele semne pe cari nu
cunoșteau decât numai părinții.

Venind vremea să o mărite, împăratul a
trimis cărți în toate părțile și răvașe în toate
colțurile, vestind pe toți că de s'or afla cineva
care să ghicească semnele pe cari le are fata
pe trup, acela-l va da fata de soție și
cunoștință din împărăție. Auzind de aceasta co-
pilotul nostru — care de când a fost alungat dela

curtea tatălui său s'a făcut fecior de însurat —
și-a adus aminte de omul florilor, pentru care
a suferit el atâtea năcazuri. Nici nu s'a gândit
bine la el, și iată că a răsărit înaintea lui ca
din pământ omul florilor. Văzându-l feciorul,
s'a bucurat foarte și l-a zis: „Vezi bade, câte
răuri am suferit eu pentru tine”. „Nu-i nimic
— îl zise omul florilor — du-te la împăratul și
spune-i să te bage slugă, că în vreme de un
an îl vei spune, ce semne are fata lui pe trup.
Ultasem să vă spun că pe atuncia anul era
numai de trei zile.

S'a luat fiicăul și a pornit la curtea îm-
păratului, căruia l-a spus așa cum l-a învățat
omul florilor. Împăratul numai decât l-a băgat
servitor. Când s'a înopțat, a venit la fecior o-
mul florilor și l-a adus două mere de aur zi-
cându-i, să se joace dimineața cu ele pe afară,
și de cumva îl va vedea, fata împăratului și l-le
va cere, el să nu i-le dea până ce nu-și va des-
coperi trupul până la fașe, apoi s'a dus. Dacă
s'a făcut dimineață, a făcut copilul așa pe cum
l-a învățat omul florilor. Fata împăratului vă-
zându-l, cum se juca cu merele, l-a chemat în
casă, și l-a întrebat, ce cere pentru ele. Feciorul
l-a răspuns că nu cere nimica, fără să-și
descopere trupul până dinjos de fașe și să se
întoarcă de trei ori pe lângă el. Feciorul a vă-
zut atunci cu mirare că fata adica avea în piept
soarele, în spate luna, în umărul cel drept lu-
ceașorul de către ziuă și în cel stâng lucașă-
rul de către seară. După aceea l-a dat fetei
merele și el a plecat din casă, fără să spună
nimic.

Când s'a făcut seară, a venit la el omul
florilor și l-a întrebat dacă știe ceva despre
semnele de pe trupul fetei de împărat? Feciorul
l-a răspuns că știe. A doua zi împăratul
l-a chemat pe fecior la el și l-a întrebat des-
pre semnele de pe trupul fetei. Spunându-i-le,
împăratul l-a dat-o de soție și au făcut nuntă
mare, după care feciorul cu mireasa a plecat
spre curțile tatălui său.

Mergând pe drum, la o margine de pădure
a întâlnit pe vulpoiul pe care l-a fost scăpat
dela moarte. Acesta-l aștepta pe feciorul de
împărat, cu următoarele daruri: calul cu zur-
gălii, purcelul lins-prelins și coroana dela smeul
din mărul de aur. Pe toate acestea vulpoiul i
le-a dat feciorului de împărat. De bucurie, a-
cesta l-a luat și pe vulpoi în căruța lui și l-a
dus la curțile tatălui său, împăratul. Sosind cu
toții acasă, feciorul s'a rugat de tatăl lui, să-i
lerte greșala pe care a făcut-o în copilărie, când
a slobozit din casă pe omul florilor, căci pentru
fapta lui de atunci multe a avut de suferit.
Povestindu-și toate năcazurile pe cari le-a în-
durat, l-a dat tatălui său dărurile aduse de vul-
poiul. Împăratul l-a lertat și fiind bătrân atunci,
l-a așezat pe feciorul său în scaunul împărăției.

Împăratul cel tânăr cu împărăteasa au stă-
pănit țara în bună pace, și, de nu's morți, și
astăzi trăiesc. Iar eu:

Mă sull pe scară lungă
Fătal o minciună bună.

S. M.

Inger în trup

— Momente din viața Sf. Otilia —

Pomenire veșnică

Hotărât este omului să moară, oricine ar fi el. Bogatul și săracul, învățatul și omul fără școală, dreptul și păcătosul, au aceeași soartă în lumea aceasta: obștescul sfârșit. După care, apoi, vine judecata cea fără părtinire a pread dreptului judecător. Atunci va fi vai de cei aflați vinovați.

Sf. Otilia n'avea de ce să se teamă de Infricoșatul ceas al dării de seamă. Se gândise mult la el în cei mai bine de șasezeci de ai vieții sale, și se pregătise din răspuseri pentru el cu nenumărate fapte bune. De aceea când a simțit că-i aproape

clipa despărțirii de ceea de aicea, și-a chemat în jurul său toate fiicele sufletești, cari nu-și mai puteau opri lacrimile, și le-a grăit așa: „Să nu vă tulburați de ceea ce vă voi vesti: Simțesc că ceasul morții mele se apropie; și nădăjduiesc că sufletul meu își va lua în curând sborul din temnița trupului, pentru a trece la bucuria libertății fiilor lui Dumnezeu”. După care a spus fiecăreia ce primejdie o pândesc și ce greșeli are, dând

totodată fiecăreia și sfatul potrivit pentru

îndreptare. Și cum se afla în fața sf. altar din biserica sf. Ion Botezătorul ce-i fusese atât de dragă, le-a legat de inimă să nu lase niciodată să le scadă iubirea față de Mirele Oeresc, care le așteaptă și pe ele, ca pe dânsa, și să țină cu tot sufletul la rânduelile sfinte ale vieții mănăstirești, care ajută pe muritori să trăiască, încă în trop fiind, traiu Ingeresc. „Dragile mele — s'a îndreptat dânsa, cu glas stâns, către trei nepoțele ale sale, cari plângeau cu hohote — lacrimile voastre nu vor lungi zilele mele. A sosit ceasul și caută să plec numaidecât. Mai bine duceți vă în bisericuța Maicii Sfinte ca să cetiți Psaltirea și să mi cereți harul de a muri în chip sfânt”.

Cele trei cuvioase măicuțe, și cu ele și celelalte, au făcut întocmai. Dar îndată ce au isprăvit cu rugăciunea și cu mătăniile, au alergat într'un răsuflet, lângă sfânta lor Maică, pe care au găsit-o adâncită într'un somn greu ca moartea, căci era răpită în afară de sine. Crezând-o moartă au început să plângă și să se tânguiască amar. Sfânta însă s'a trezit, le-a privit cu drag și le-a povestit că Dumnezeu a trecut-o, în tovărășia sf. Lucia, pe tărâmurile lumii de dincolo, ca să guste încă aici, pe pământ, din bucuriile raiului în care avea să intre peste câteva ceasuri.

Cea care viața întreagă nu avusese alt dor și altă dragoste decât pe Hristos, acum, la sfârșitul zilelor, a spus că atâta mai dorește: Să se cuminece înainte de a închide ochii pentru totdeauna. Și dorința i-s'a împlinit cum nime nici n'ar fi visat: Inger luminos s'a pogorât din ceriu, cu un potir în mâini, din care, spre negrăita uimire și cucernica bucurie a mulțimei de călugărițe ce erau de față, Sf. Otilia s'a și împărțit cu evlavie serafică. După aceasta Ingerul s'a făcut nevăzut. Potirul însă a rămas în mâinile Sfintei și a fost păstrat în vistăria mănăstirii până în anul 1546. Învățații au ispitit mereu că oare din ce materie era făcut? Dar nimeni n'a știat să deslege această taină ce era mai presus de învățătura și știința omenească.

Sosise sfârșitul. Sfânta a mai rostit câteva cuvinte de rămas bun, și-a învăluit, într'o privire caldă și plină de iubire, fiicele sufletești, apoi ochii cari se deschiseseră odinioară pe cale de minune, s'au închis lin și cucernic, pentru a nu se mai deschide decât în ziua învierii de obște. — Iar când și-a dat Sf. Otilia sufletul în mâinile Domnului, era anul mântuirii 720, în 13 zile ale lui Dechemvrie.

Pomenirea dreptului cu laudă. Cuvioasa maică Otilia încă fiind în viață a fost socotită și cinstită de sfântă. Care taină s'a răspândit cu atât mai vârtos după ce a trecut în lumea dreptilor.

Rămășițele ei de lut au stat întinse, vreme de opt zile, pe podeaua paraclisului sf. Ion Botezătorul, pe aceeaș piele de urs care-i slujise de saltea și pat un veac de om. Și cum zăcea așa, fără graiu și fără suflare, mulțimile curgeau valuri-valuri să aducă cea din urmă cinste trupului ce avea să fie așezat, spre odihnă și ușurare, în tinda aceleiaș bisericuțe în care atât de mult se închinase și se rugase. La sute de ani după aceea — în anul 1354 — acest trup va fi desgropat, în prezența împăratului Carol IV, și va fi aflat întreg, fără să fi fost dat putrejunii. Peste alte sute de ani — în 7 Iulie 1841 — în cântece de slujbe sfinte și în mireasmă de nouri de tămâie, șase preoți vor purta

moaștele sfintei în procesiune, în timp ce alți optzeci de preoți vor pași în urma lor murmurând rugăciuni smerite, iar mulțimi fără de număr se vor închina Sfintei vărsând lacrimi însoțite de bucurie rară în lumea aceasta. Drumul tuturora dusese doar' pe lângă aceeaș fântână cu apă răcoritoare și făcătoare și de minuni, de care, începând de pe vremea Sfintei, se povestea din tată în fiu, și din nepoți în strănepoți, cum luase ființă acolo sus, pe coastă de stâncă seacă, încremenită așa din nepătrunse neguri de vreme: Intr'o zi, cum urca Sfânta spre mănăstirea de pe munte, întâlnește la o cotitură a drumului un biet nevoiaș întins lat, rupt de foame și de sete și amețit de osteneală. Până sus, la mănăstire, mai era mult. Să-l lase în cale neajutorat și nemiluit n'o lăsa inima. În frământarea asta chinuitoare i-a venit un gând în minte: Să facă și dânsa ca Moise cel din Legea Veche. A lovit deci cu toiagul de călătoare în stâncă. Și stâncă s'a muiat și a isvorit apă proaspătă, rece, înviorătoare, care a dat puteri noi drumetului sleit pe cale. Și de atunci isvoarele mereu și înviorază mereu, lume și țară... Și face ca pomenirea ei să se facă din veac în veac cu laudă și cu cucerie.

Mare și minunat este Dumnezeu întru sfinții săi! — Și fie ca și nouă, nevrednicilor, prin mijlocirile Sf. Otilia, să ne lucească lumina feții sale. În viața aceasta, pe cât se poate, dar mai ales în cea care ne așteaptă dincolo de mormânt.

(Sfârșit)

Dumitru Nedea

Doină

Boii mei când aud doina

Ară țelina și moina.

Boii mei când le doinesc

Ară de se prăpădesc.

Leano, Leano, hat cu badea.

Așa mi-a spus badea Ignat

Când am plecat la 'nsurat:

la-ți nevastă pe plăcere,

Nu lăcomi la avere,

Că averea și-se gată,

Dar nevasta-i pe viață.

Leano, Leano, hat cu badea.

Tot așa am spus la mândro:

Când oi muri, să mă cânte,

Să mă plângă și să cânte

Și să-mi spună doine multe

Eu de aud vre o copillă

Cântând doina 'n poeniță,

Mă duc iute s'o găresc

Și de doină să i vorbesc

Leano, Leano, hat cu badea.

Mie-mi plac mult doinele

Că-mi alin durerile

Și le cânt la rău și bine,

Durerea n'o spun la nime

Numai doinei îi doinesc

Și cu ea mă veselesc.

Leano, Leano, hzi cu badea.

Roscovel I.-Obreja.

Dragostea Bisericii față de muncitorul de azi

Biserica a făcut foarte mult — în cursul veacurilor — pentru îmbunătățirea soarelui muncitorului. În acelaș scop se străduiește ea și astăzi cu îndoită puteri. Să se citească numai enciclicele (scrisorile) papale „*Rerum Novarum*” (dată de nemuritorul papă Leon al XIII-lea, acum 50 de ani) și „*Quadragesimo Anno*” (dată acum 10 ani de marele papă Pius al XI-lea), și se va vedea, câtă dragoste arată Biserica față de chestiunea muncitorească.

Biserica apără, dupăcum a apărât totdeauna, drepturile muncitorului. Ea spune azi, dupăcum a spus și în trecut, că muncitorul are dreptul de a primi un salariu convenabil; de a nu fi supus unei munci ce i-ar depăși puterile și etatea; de a i-se limita orele de muncă; de a i-se lăsa putința creerii și susținerii unui cămin terestru; de a se bucura de o odihnă legitimă și de a fi liber duminica și în anumite zile de sărbătoare, și alte multe de acest fel. Dar Biserica a spus și spune și aceea că muncitorul are datoria de a da în întregime munca la care s'a angajat prin contract, presupunând, bine înțeles, că contractul s'a încheiat liber și conform cu dreptatea; de a nu lovi pe patron nici în bunurile sale și nici în persoana sa; de a exclude din revendicările sale orice violență, ș. a. m. d.

Biserica impune patronilor, să respecte în muncitor demnitatea de om și de creștin; să țină seamă de interesele spirituale ale muncitorului și de binele sufletului său; să-l ferească de munca de duminică și de sărbători, căci această muncă îi ucide atât trupul cât și sufletul; să-l ferească de plăgă desfrâului care este o primejdie mare

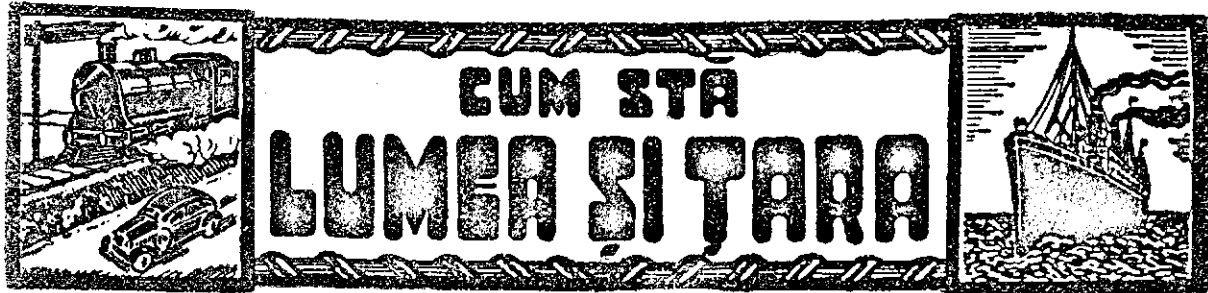
delincetate amenințătoare; să nu permită — cât este cu putință — ca în același atelier să muncească bărbați amestecați cu femei; să nu primească printre muncitorii derbedei și destrănați, care le-ar putea primumei viața sufletească; să înlăture din atelier pe cei ce ar încerca să nimicească sau să slăbească credința din sufletele muncitorilor; să nu impună muncitorului o muncă istovitoare ce i-ar întrece puterile sau nepotrivită cu etatea și geniul său; să dea muncitorului salariul ce i-se cuvine și să nu-i speculeze truda și sudoarea; să se poarte cu dragoste față de el și mai presus de toate să-i dea pildă de viață creștinească.

Biserica spune apoi că atât *patronii* cât și *muncitorii* trebuie să se socotească frați, fiind fiii aceluiși Părinte ceresc, răscumpărați cu același preasfânt Sânge al lui Isus Hristos și chemați la aceeași moștenire veșnică; că aceste două clase sociale (*patronii* și *muncitorii*) trebuie să se unească și să se completeze armonios, urmând însă unaltecă în funcția sa, căci nu poate exista capital fără muncă și nici muncă fără capital. Patronii și muncitorii trebuie să formeze un singur trup, patronul fiind capul și muncitorii membrele, sau o singură familie, patronul fiind tatăl și muncitorii fiii. Acesta e idealul Bisericii, ideal pe care l-a realizat de atâtea ori în lungul veacurilor și-l realizează și astăzi pretutindeni pe unde patronii și muncitorii urmează învățătura lui Hristos.

Precum în trecut așa și astăzi, Biserica fondează și încurajează fondarea a totfelul de așezăminte ce ar putea aduce muncitorului un ajutor sau o ușurare: case de credit, case de ajutor momentan, case de asigurare, bănci populare, burse de muncă, cooperative, patronaje etc. În toate aceste așezăminte patronii și muncitorii sunt reprezentați în număr egal. Ele dau, atât unora cât și altora, prilejul de a se întâlni mai des, de a se cunoaște mai bine și de a avea schimburi de vederi foarte folositoare pentru întronarea păcii sociale în lume.

Biserica indeamnă toate clasele sociale, să muncească din răspuțeri pentru îmbunătățirea vieții materiale a muncitorului. Ea însăși aruncă, an de an, miliarde și miliarde de lei în sânul muncitorimei sub forma înobilândă a lucrărilor de executat. Din șirul nesfârșit de pilde, amintesc doară câteva: Cardinalul *Verdier* a poruncit mai anii trecuți, să construiască pe la marginile Parisului nu mai puțin decât 110 (o sută zece) biserici pompoase, dând astfel muncă și deci pâine la câteva mii de muncitori care șomau și aprinzând în același timp flacăra credinței în foarte multe suflete necăjite. Cardinalul *Mundele* a lăsat să se zidească, în diferite orașe nord-americane, peste 50 (cincizeci) de biserici, școli, spitale și azile mari, urmărind același scop ca și confratele său din Franța. Și cine ar putea spune numărul muncitorilor care și-au asigurat pâinea lor și a familiei lor, lucrând în șantierul de biserici și școli, de spitale, azile și mănăstiri al marelui Papă Pius al XI-lea, șantier ce se întinde dela o margine la alta a pământului?

Și când Biserica n'are putința de a procura muncitorului o muncă cinstită pentru a-l feri de mizerie, merge mai departe și se face luntre și punte pentru a micșora râul pe care nu l-a putut preveni. Ea cere milostenia bunilor creștini și dia ceece

Ocuparea insulei Creta — Războiul în Irak s'a sfârșit — Intre America și Japonia — America va intra în războiu?

Va Intra România în Război?

Iată o întrebare ce stăruie în mintea tuturor. Ne frământăm cu acest gând de aproape doi ani de zile.

Au trecut atâtea peste noi. S'au făcut pregătiri de război în mai multe rânduri. Concentrări și rechiziții s'au făcut iarăș de atâtea ori. Primejdia războiului a fost așa de aproape de noi.

Azi zvonurile despre o intrare a României în război își fac din nou loc între oameni. Se aud mereu șoapte și vorbe. Nimeni nu spune însă că alături de cine și împotriva cui ar intra.

Concentrările și rechizițiile din vremea din urmă au întărit și mai mult zvonurile cu intrarea României în război.

Lucrul cel mai cuminte este ca să nu se dea ascultare acestor vorbe.

Cărmuitorii țării știu de ce face aceste pregătiri. La o intrare a României în război nici nu ne putem gândi, în vremea de acum.

Concentrările cari se fac își au și ele rostul lor. Se fac pentru ca zilele cari vin să nu ne alle nepregătiți. Atunci când va bate cașul să ne putem arăta toată puterea noastră.

Până atunci lucrul cel mai cuminte este, să ne vedem de muca noastră. Fiecare să muncească acolo unde este pus. Vorbele fără rost să nu le mai asculte, căci nu-i folosesc. Ele aduc numai pagubă țării întregi.

Leneșii vor fi trimiși în tabere de muncă

Di general Ion Antonescu a luat măsuri aspre pentru stărpirea trândăviei. Toți

primește, ridică școli și orfelinate pentru copii, spitale pentru muncitorii bolnavi, azile pentru cei ajunși pe drumuri și tot felul de așezăminte prin care se pot alina suferințele și apăra interesele legitime ale muncitorului. Și trebuie să se știe odată mai mult că și astăzi 80 la sută din așezămintele de binefacere de pe întreg rotogolul pământului sunt ale Bisericii, că în aceste așezăminte 70 la sută din cei îngrijiiți sunt muncitori. Numai în Franța, Biserica dă îngrijire în azilele sale la mai bine de 300.000 bătrâni și creștere la peste 120.000 orfani. Nu mai vorbim de celelalte țări, în care e puternic catolicismul, cum ar fi: Italia, Spania, Belgia, Olanda, Irlanda, Germania, Statele Unite Nord Americane, Canada, Portugalia, apoi țările de misiuni în care tot ce se ține de faptele îndurării sufletești și trupești e ca un monopol al Bisericii.

Iată deci o fărâma din dragostea mare pe care o arată Biserica față de îmbunătățirea sortii muncitorului de azi.

Pr. Ioan Vultur

oamenii sănătoși, cari pot să muncească și continuă să trăiască din cerșitorie vor fi trimiși în tabere de muncă.

Nimenea nu va mai primi ajutoare decât după ce se va vedea că nu poate munci și este vrednic de ajutorul pe care-l cere.

S'a văzut că sunt apoi și de aceia cari au cerut ajutoare din trei și patru locuri. Și aceștia vor fi pedepsiți.

Ziua eroilor în țară

Sărbătoarea de pomenire a eroilor cari și-au vărsat sângele pentru apărarea patriei, s'a sărbătorit în toată țara cu o mare însuflețire.

Poporul român și-a adus în această zi cu drag aminte de aceia cari prin moartea lor au făcut România mare și liberă. Acum când atâtea nenorociri au venit peste noi, sărbătoarea eroilor a avut un deosebit înțeles. Ea ne amintește de marea datorie pe care o avem de a merge fără șovăire pe urmele lor atunci când va suna ceasul și ne va chema țara. La București în această zi s'au rostit frumoase cuvântări la mormântul eroului necunoscut.

Un submarin românesc

Duminecă, în 25 Mai a fost lăsat pe apă un nou submarin românesc. Acest submarin a fost lucrat în întregime la noi în țară, la Galați. Acum când ne paște primejdia din toate părțile este bine să avem și noi Români arme deacestea pentru apărarea drepturilor noastre.

La Marea Neagră aveam mare lipsă de submarine cu cari să împiedecăm pe dușmani de a se apropia de țara noastră. Acest submarin poartă numele „S. 2 torpilor.“

Se face pace între Franța și Germania

De mai multă vreme conducătorii Franței au avut sfături și înțelegeri cu conducătorii Germaniei, pentru a pune la cale pacea între poporul francez și cel german.

În săptămâna trecută un conducător al Franței, amiralul Darlan a avut o sfătuire mai îndelungată cu Hitler, în care au hotărât așa în mare pacea cu Franța.

Lucrul acesta n'a fost însă pe placul Americii și Angliei, cari au sfătuit Franța să nu lucreze împreună cu Germania. Guvernul acestor țări au declarat că dacă Franța va primi să lucreze împreună cu Germania, atunci ele vor lăsa ca orașele franceze să fie bombardate și Franța înfometată.

Cuvântarea pe care amiralul Darlan a ținut-o în zilele acestea a limpezit și mai mult înțelesul negocierilor cari se duc între Franța și Germania. Pacea pe care Franța va încheia-o cu Germania va fi o pace întemeiată pe cinste și pe onoare, a spus amiralul Darlan.

Adresându-se apoi Americanilor le-a spus că nu crede că ei ar fi în stare să facă ceva împotriva Franței, acum când poporul francez este așa de nenorocit.

O luptă între stăpânii mărilor

Săptămâna trecută, a fost o mare luptă pe apă între vapoarele engleze și cele germane. În această luptă a fost scufundat un mare vapor englez, vasul „Hood” cel mai mare vapor din lume.

Vaporul german „Bismark” care a scufundat vaporul „Hood” a fost și el lovit în această luptă. Englezii nu s’au lăsat nici ei până n’au scufundat vasul „Bismark”. S’au ținut tot după el, până când l-au încolțit bine și l-au dat la fund.

Așa cei doi stăpâni ai apelor, vapoarele „Hood” și „Bismark” au fost trimise în adâncul apelor.

Lupta pe apă a rămas să se poarte mai departe, în Mediterana și în Oceanul Atlantic.

Angliei i-s’au făgăduit însă mari ajutoare din partea Americii, în arme, avioane mari de luptă și în vapoare.

Un foc s’a stins

Războiul început pe pământul Irakului s’a sfârșit repede. Englezii au adus în Irak trupe puternice și bine înarmate, cari au copleșit cu totul armatele irakien. În săptămâna din urmă irakienii au fost înfrânți în mai multe locuri și armatele engleze au ajuns la marginea orașului Bagdad, capitala țării.

Președintele guvernului Irakului dl Kailani s’a refugiat în Persia și ceilalți miniștri au hotărât să facă pace.

Sâmbătă s’a și încheiat armistițiul între Irak și Anglia. Așa s’a sfârșit un război, care se credea că va da de lucru Angliei.

Creta a fost ocupată de Germani

De mai bine de două săptămâni s’au dus lupte crâncene între Englezi și Germani, pentru stăpânirea insulei Creta.

Insula aceasta a fost apărată de Englezi și este de o mare însemnătate în Marea Mediterană. Mai este apoi aproape de Egipt și Suez pe care Englezii nu vreau să-l piardă nici cum. În lupta lor pentru cucerirea acestei insule, Germanii au folosit parașutiști și niște avioane fără motor, numite planoare. Cu aceste arme ale văzduhului, insula Creta a fost cucerită bucată cu bucată din mâna trupelor engleze.

Regele Greciei de abia a scăpat să nu fie prins în aceste lupte. Parașutiștii germani s’au coborât chiar lângă castelul unde se adăpostea el.

A trebuit să fugă din castel și după ce a dormit o noapte la stâna unui cioban în munți, a coborât la mare și a plecat cu vaporul în Anglia.

Acum e sigur, că insula a fost ocupată în întregime de Germani.

Va intra America în război?

Războiul pare că va căpăta în curând o nouă înfățișare. Țările sunt sleite de încordarea aceasta mare în care sunt ținute de aproape doi ani de zile.

Se așteaptă acum lupte hotărâtoare. Unele gazete scriu că Germanii se gândesc să atace pe Englezi acasă la ei.

Nu se știe ce va face America. Poporul american trece acum prin mari frământări, și grevele și adunările cari se țin — arată că n’ar vrea să intre în război.

Președintele Roosevelt nu vrea să țină seamă de părerea poporului. Ultimele legi îi dau dreptul să ia măsurile ce le crede de bine pentru apărarea țării.

Se spune că ministrul american din Anglia a plecat în America pentru a sta de vorbă cu dl Roosevelt și a-i arăta starea în care se găsește Anglia.

Doi dușmani puternici stau față în față

America și Japonia se apropie tot mai mult de război. Aceste două puteri mari stau față în față gata să înceapă războiul în apele Oceanului Pacific.

Japonezii au o armată puternică, bine instruită, o aviație bună și o flotă bună. America are în schimb bogății și rezerve mari, vapoare multe și o aviație puternică. Nu mai trebuie mult ca focul să se aprindă în curând și în apele răsăritului.

Japonezii cer ca ei să fie stăpâni și nu pot suferi ca America și Anglia să se întărească în insulele din apele de acolo.

Americanii vreau să fie stăpânii lumii, iar Japonezii vreau să fie liberi și să trăiască, căci nu mai încap în bucățile lor de pământ.

Iată pentru ce, dacă nu acum, atunci mai târziu, războiul tot va începe între aceste două mari puteri.

Germanii n’au ocupat Ucraina

O gazetă finlandeză a publicat știrea că Germanii ar fi ocupat Ucraina și că se duc acum tratative între Rusia și Germania. Știrea aceasta este neadevărată. Cea mai mare gazetă rosească scrie că ea este o născocire curată, fără orice teme.

Președintele Roosevelt a vorbit

În săptămâna trecută președintele Roosevelt a ținut o cuvântare îndârjită, care-i arată planurile ce le are în războiul de acum.

După ce a căutat să arate Americanilor primejdia în care s’ar găsi America, în cazul că Germania și Italia ar câștiga războiul, dl Roosevelt a spus că dă Angliei și țărilor cari luptă alături de ea, tot ajutorul pe care-l poate da.

Cuvântarea dlui Roosevelt a avut un mare răsunet în întreaga America. Americanii au și votat o lege prin care i-au dat dlui Roosevelt depline puteri pentru a duce acest război.

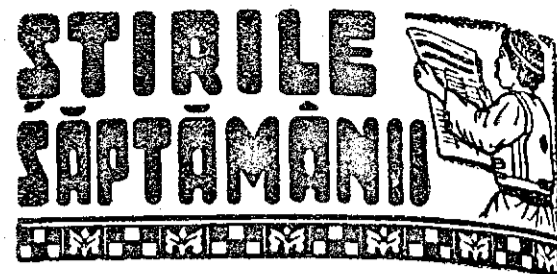
Germania n’a făgăduit nimice Rusiei

Unele gazete au scris că Germania ar fi făgăduit Rusiei unele ținuturi, cum ar fi ținutul Cars.

Știrea aceasta a fost desmintită de gazetele germane, cari scriu că Germania n’are obiceiul să facă astfel de făgăduințe.

Turburări în India

India este o țară mare din Asia. Azi are aproape 400 milioane de locuitori. Aceasta țară așa de întinsă stă sub stăpânirea Angliei. De câțiva vreme sunt însă tot mai dese turburările și nemulțumirile împotriva Angliei. În mai multe

Preasfințitul Lugoșului s’ânătoce.

Aflăm cu bucurie că Preasfințitul Dr. Ioan Bălan al Lugoșului s’a însănătoșit și a plecat din nou în vizitații canonice pe valea Jiului.

Un dar frumos al M. S. Regina Mamă Elena. Cu prilejul cercetării orașului Sighișoara Malestarea Sa Regina Mamă Elena a vizitat și spitalul de acolo, unde a aflat pe femeia Păculea Elena din Hoghilag, jud. Târnava Mică, care a dat naștere la al 8-lea copil al ei. Malestarea Sa i-a dăruit 5000 Lei prin prefectul județului, fiind de față și directorul spitalului.

Cuții de plângeri la sate. La fiecare primărie va fi de aici înainte câte o cutie de reclamațiuni (plângeri) provăzute cu lacăt, pe cari le vor deschide numai pretorii și apoi le vor înalța Domnului General Antonescu. Îndemnăm pe cetățenii noștri ca orice nemulțumire mai mare să și-o scrie pe hârtie, s’o lăculească și s’o bage netimbrată în cutie. Numai în forma aceasta se va putea face odată ordine în țara aceasta.

A ars comuna Gârbovi — Ialomița. Vineri 30 Mai femeia Ilieca I. Sava din comuna Gârbovi din jud. Ialomița a copt pâine în cuptor și apoi a aruncat jarul în grădina, de unde vântul i-a purtat la niște șire de paie și de coceni, dela cari s’a aprins aproape întreg satul, care era cel mai bogat din județ. Au ars cu totul 125 gospodăriile. Săteanului Ion I. Tonea i-au ars și 200.000 Lei dintr’o ladă. Au mai ars 30 de cai, apoi câteva vite cornute și porci. Pagubele sunt foarte mari.

Al doilea submarin român a fost slobozit în mare, duminică 25 Mai, cu mare paradă. Amândouă submarinele noastre au fost făcute la Galați.

Gazeta în cinste pentru un abonat sărac. Dna Alexandrina Mosora din Sighișoara a binevoit a ne trimite 150 Lei drept plată de abonament pentru un cititor sărac. Rugăm pe Onorații Preoți, să binevoiască a ne recomanda vreun om sărac, care este vrednic să primească gazeta în cinste.

Furturi zilnice în comuna Tiur. Țăranul Oltean Simion din comuna Tiur, jud. Tr. Mică i-s’a furat 12 perne și trei perechi de cioareci (ștari). Se crede că hoții au avut

locuri au fost răscoale și cioniri sărăgeroase. Trupele engleze numai cu oarecare greutate au putut împrăștia pe răsculați.

Mari lupte în Marea Mediterană

În luptele din Marea Mediterană Englezii și Germanii au avut pierderi însemnate.

În zilele din urmă Germanii au scufundat 21 vapoare engleze și au stricat rău mai multe crucișetoare, adică vapoare mari de război.

În aceste lupte au luat parte și avioanele germane cari au atacat vapoarele engleze.

din comuna Tlur. Cu trei zile în urmă s'a spart ferestra țărânului Frățilă Gheorghe, din casa căreia s'au furat 3 valuri de pânză (în total 8 cosoare) și toate biletele de pe vite. Se crede că hoții au intrat după bani, și dacă nu au găsit, pentru a nu merge cu mâna goală, au luat pânză. Ca să vadă să caute banii, s'a făcut un control cu cărțile unui elev (de școală) ce urmează cursul superior comercial din Blaj, însă găsește acasă la părinți. S'au mai furat și dela alte persoane sărace găini și anumite obiecte. Pentru toate acestea postul de jandarmi face cercetări.

Urcarea tuturilor prețurilor se face întârziat. Zilele trecute Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării a dat voie să se urce prețurile făinei, a pastelor făinoase (macaroane), zahărului, a hârtiei și a geamurilor și a tarifului de călătorii și de mărfuri pe C. F. R. și pe autobuzele C. F. R.

Șeful siguranței din Brăila arestat pentru luare de mită și fals. Tot mereu suntem făcuți de rușine de câte un funcționar de al nostru, fie că a luat mită, fie că a falsificat scrisori. Astfel zilele trecute a fost arestat comisarul de poliție Gh. Tomescu, șeful biroului de siguranță din Brăila pentru luare de mită și fals.

Moartea profesorului universitar C. Musculeanu. Marți în 27 Mai a murit profesorul Cristian Musculeanu dela universitatea din București, unul dintre întemeietorii Academiei de Științe.

75 de ani dela întemeierea Academiei Române împlinindu-se zilele trecute, s'a sărbătorit joi 29 Mai un părăstas pentru toți membrii morți ai Academiei, între cari și blăjeni Timotei Cipariu, Ioan Micu Moldovan și Dr. Augustin Banea. Apoi s'a ținut o ședință sărbătorească, la care a vorbit președintele ei dl profesor C. Rădulescu Motru și secretarul ei dl profesor Al. Lapedatu.

Mari inundații în Ungaria. Frații noștri din Maramureș au avut de suferit mult pe urma ploilor celor multe. La izvoarele Tisei au fost mari revărsări de ape cari au făcut mari pagube. O colibă, în care se adăpostiră de frica potopului 47 lucrători, a fost luată de ape, iar 17 dintre bieții oameni s'au înecat. Potopul a mai dărâmat sute de case și a smuls mai multe poduri și punți.

Ni-se împuținează petrolul. Din revista „Monitorul Petrolului Român” aflăm că la noi se produc 1450 vagoane de petrol la zi. Față de anul trecut am scăzut cu 15%.

Proprietar schimbat. Ziarul „Unirea Poporului” Nr. 138 de duminică 25 Mai publică știrea că Banca Comercială Română, care până acum era aproape întreagă a Belgienilor, de acum înainte este a Germanilor, având ei 90% din acțiuni.

S'a spânzurat de teama pedepsei. Frățilă Buricea din comuna Surdila-Găseanca de lângă Brăila a fost descoperit de jandarmi că a spart un vagon C. F. R. și a furat mărfuri de mare preț. De teama pedepsei el s'a spânzurat în closet, într'o clipită de nebăgare de seamă a jandarmilor.

Femeie ucisă de un zid. Tanța Vasilie Dumitru, de 49 ani, din comuna Tudor Vladimirescu de lângă Galați, a plecat la o vecină a ei, ca să adune pleavă. Fiind zidul, lângă care era pleava, crepat de cutrămur și atingându-l, acela s'a prăbușit peste ea și a omorât-o.

Moartea prorectorului universității din Cluj-Sibiu. În ziua de 25 Mai a murit la Sibiu prorectorul universității din Cluj-Sibiu, profesorul universitar Dr. Ioan Drăgoiu. A fost unul dintre marii noștri învățați. Inmormântarea i-s'a făcut la București.

Prizonierii români din Jugoslavia au plecat acasă. Guvernul nostru în bună înțelegere cu guvernul Germaniei le-au dat voie prizonierilor români din Jugoslavia să plece acasă. Această știre a produs mare bucurie în sânul bieților soldați prizonieri.

Cursuri de religie pentru mireni în Boemia și Moravia. Călugării buni sunt, cum am mai arătat și în alt loc al gazetei noastre, adevărată binefacere pentru popor, neam și țară. Astfel aflăm despre călugării dominicani din Boemia și Moravia că țin cursuri de religie pentru mireni. Aceste cursuri au fost și sunt ascultate cu multă dragoste și însufiețire de o mulțime de mireni din acele țări.

O frumoasă înfăptuire a Camerei noastre de Agricultură

Camera de Agricultură Târnava Mică aranjează mereu câte o excursie pe la diferitele ferme și gospodării din județ, excursii la cari iau parte țărânii fruntași din județ și autoritățile.

În duminică din 25 Mai s'a făcut o excursie la Sânmiclăuș, la ferma Bruckenthal, luând parte mai mulți funcționari superiori, în frunte cu dl prefect al județului locotenent-colonel Petre Angellan și vreo 150 de țărani.

S'a vizitat crescătoria de găini cu mașinile de ciocit și crescătoriile de pui; apoi crescătoria și îngrășătoarea de porci, grajdurile animalelor de muncă, gropile de gunoi, mașinile agricole, arătându-se, cât de mult câștigă plugarii prin întrebunțarea lor.

Au plecat apoi cu toții de au vizitat câmpurile și s'au minunat de felul cum se cultivă acolo diferitele plante. La sfatul acelei ferme s'a introdus și la Șona și Splni, două comune din apropiere, culturile de trifoi în locul furdulașurilor, trifoi care se samănă în cucuruziște, la cea din urmă prașilă, ca apoi să urmeze grâu.

Toți cei ce au luat parte au rămas încântați de cele văzute și s'au convins, ce mare progres a făcut, în vremea din urmă, știința plugăriei.

Ce bine era, dacă, în locul prea multelor gimnazii, licee și școli normale, se înființau cât mai multe școli practice de plugărie la noi în țară! Astăzi nu aveam atâția funcționari peritori de foame, în schimb însă aveam plugari mai pricepuți și bucate și vite mai bune.

Noi lucrăm anapoda

Cetim în „Tribuna Ardealului” din Cluj, singura gazetă românească a celor un milion și jumătate de Români din Ungaria, trei articole primii după o altă, în cari li îndeamnă pe preoții noștri de acolo, să întemeieze cooperative și bănci populare. Că singurii conducători ai poporului de acolo sunt preoții, atât de mult desprețuși aici.

Ne gândim că la noi, nu înțelegem pentru ce, i-au scos pe preoți dela cooperativele și băncile populare, măcar că, cel puțin la noi în Ardeal, atâta bine au făcut poporul nostru acești preoți.

Pentru câțiva preoți, cari vor fi greșiți în Vechiul Regat nu înțelegem pentru ce să fie pedepsiți toți preoții și toți credincioșii?

Mincinosul mincinoșilor

La o mare adunare a mincinoșilor s'a ținut în anul acesta o întrecere de minciuni. Premiul I l-a câștigat cum era și firesc un vânător, un mincinos de 69, cu următoarea povestire de vânatoare: Mă rătăcisem într'o zi, prin păduri. Nu mai aveam mâncare la mine și numai două gloanțe. Cum mergeam așa la întâmplare, am văzut într'un copac o curcă sălbatică și sub ea o căprioară. Fără să-mi pierd capul, am descărcat arme. Unul din gloanțe a nimerit curca și trecând prin ea a lovit un vultur, care ținea în ghiare un păstrav. Al doilea gloanț a omorât căprioara. Am fugit să le adun și în fugă am călcat pe cap un iepure, apoi m'am lovit de un cuib de prepelițe pe cari le-am înăbușit. Am strâns prepelițele, iepurile curca și căprioara. Când m'am întors, am văzut că un glonte a rupt coaja unui copac în care am găsit un stup de albine sălbatice. Așa am avut carne și miere mai multe săptămâni.

Găina cu ouă de aur

Minunăția asta se află în America și a-nume în California. Un crescător de păsări din acea țară a văzut într'o zi că una din găinile lui făcea ouă, cari aveau în ele fire de aur. Mirat de minunăția aceasta nu știa ce să mai creadă, până a aflat că găina lui își căuta de mâncare într'un nisip care avea în el fire de aur!

O scrisoare vrednică de citit

Kirnhalden 9/5, 941. Stimate Administrație. În primul rând vin să Vă fac cunoscut că eu sunt cu data de 19 Martie 1941, repatriat în Germania și cu data de mai sus am și părăsit fostul domiciliu din Bacău și am plecat spre Germania și acum mă aflu în Lager Kirnhalden aici în Germania.

De aceea Vă fac cunoscut că D-Voastră să nu-mi mai trimiteți „Unirea Poporului” la Bacău și Vă rog, să mă iertați dacă de data aceasta am rămas în urmă cu plata abonamentului. Știu prea bine că mai am ceva datorie la gazeta de achitat, dar Vă asigur că, cu toate că am plecat din România, am să caut ca cât de curând să Vă achit toată datoria. N'am rămas în urmă cu plata abonamentului din vina mea, ci din cauza mutării mele. Dar cu toate acestea Vă asigur că în viitor așa ceva nu se mai întâmplă, că am să caut totdeauna ca să Vă plătesc la timp abonamentul, pentru că vreau și de aici înainte să rămân mai departe abonat al gazetei „Unirea Poporului”.

Sunt aproape 6 săptămâni, de când n'am mai citit gazeta și tare ași dori să o cetesc iarăși, dar nu știu cum să fac și cum să Vă rog, că ași dori dacă se poate ca D-Voastră să mi-o trimiteți încoace, în Germania.

De aceea Vă rog din tot sufletul, fiți atât de buni și-mi trimiteți încoace, că o aștept cu mare dor; că, dacă citesc „Unirea Poporului”, am o mare bucurie sufletească; de aceea o aștept cu mare dor.

Și să-mi scrieți, cât e abonamentul pentru Germania și să-mi trimiteți toți numerii pe

carl nu i-am prlmît, căci îi aştept cu mare dorinţă.

Vă mulţămesc din toată inima şi din tot sufletul şi bunul Dumnezeu să Vă binecuvinteze opera pe care o faceţi, dându-Vă multe haruri cereşti şi sănătate şi mult spor la muncă pentru gazetă.

Cu stimă, vechiul abonat al gazetei

Ferdinand Lafonten

Lager Kirnhalden, Post Bleichheim,
über Emedingen, Baden.

Plante veninoase

(Continuare din nr. trecut)

Neghina crește prin lanurile de grâu și este cunoscută de toți. Infloresce prin luna Iunie o floare roșie albăstrie. Invelișul seminței are în el o otrăvă puternică numită saponină care dă gust amar pâinii făcute din grâu în care este neghină. Măncarea acestei pâini ne produce dureri de stomac și vărsături.

Iedera crește în pădurile umbroase are frunzele totdeauna verzi și se suie pe trunchiurile copacilor, prinzându-se cu niște rădăcinuțe de coaje. Florile seamănă cu cele ale morcovului iar fructul se coace numai primăvara viitoare. *Iedera* era la vechii Egipțeni o plantă sfântă. Partea cea mai otrăvitoare a eleste fructul care până primăvara se face negru. În vechime se folosea fructul ca purgativ (aducător de scaun).

Rostapasca care crește prin ruini, ziduri vechi cu frunze dințate și flori galbene. Dacă rupem o frunză, lese din ea o zeamă galbenă, care are gust acru și este foarte veninoasă. Zeama ce lese din plantă, dacă o rupem, se folosește de mulți oameni la vindecarea negelilor și peelingnel. De aceea l-se mai spune iarbă de negel.

Laptele cânelui (lăptic, laptele cucului) crește pretutindeni, prin fânețe, pășuni, păduri și pe margini de drumuri. Laptele cânelui nu este mâncat de nici un animal. Dacă rupem tulpina sau o frunză, lasă din ea un lichid lăptos cu gust amar, foarte otrăvitor, producând dureri de stomac vitelor, uneori chiar moartea. Să ne ferim a da cu mâna plină de suc de acela lăptos pela ochi, căci ne va produce usturimi mari. Băbele doftorese vindecă mușcăturile de șarpe cu laptele cânelui, frecând cu el rana care în scurt timp se vindecă. Alți oameni ard negelii cu el.

Spânzul crește prin poenile de munte și pe dealurile înalte. Are flori roșii albăstrii. Vitele se feresc de el, nu-l mănâncă, căci le produce dureri de stomac. Se folosește la vindecarea cailor bolnavi de dalac, însă felul de a-l vindeca e greșit, deoarece pentru dalac avem seruri și vaccinuri cari ne asigură vindecarea. Cel mai bun lucru este a-l aduna și vinde cooperativelor de plante medicinale.

Curpenul de pădure, din care se împletesc coșuri, are flori ce răspândesc un miros foarte frumos. Frunzele înghițite produc dureri mari de stomac, din cauza otrăvei ce conține. Când este mullă otrăvă introdusă în stomac, atunci trece otrava și în sânge. Frunza zdrobită pusă în piele produce o beșică mare și dure-roasă.

Iarba fiarelor crește în pădurile de munte cam de o jumătate metru înălțime și in-

floresce în luna Mai flori ce seamănă cu ale scumpiei. Rădăcina plantei are un gust amar și lute (pipărat). Înghițită, umflă stomacul și mațele și provoacă vărsături. Zeama stoarsă din plantă e foarte otrăvitoare, în cantitate mai mare omoară un om.

Poporul crede că iarba fiarelor are puterea de a deschide orice lacăt, orice ușă închisă. Crede că această plantă noaptea are culoare roșie și dacă vrei să o găsești să târăști prin iarbă 2 sau trei lacăte închise și când trec peste ea se închid căci ea nu suferă nici un lacăt închis. Cu ea se zice că deschid hoții lacătele și ușile încuiate. Se mai spune că ariciul o duce în noaptea de Sânziene în culcușul său și dacă cineva îl duce puil, el vine cu ea și deschide cușca în cari sunt puil și-l duce acasă. Dar toate acestea nu sunt numai povești, pe cari azi nu le mai crede nimeni.

Mulătoarea crește pe marginea pădurilor și pe lângă garduri cu tulpina urcătoare ca și bostanul, are niște cârcel cu care se prinde de gard. Infloresce prin luna Iulie—August, de culoare albă gălbue. Face niște fructe roșii cari când sunt coapte au culoare neagră. Partea cea mai otrăvitoare este rădăcina care are gust acru și miros urât, însă numai verde este otrăvitoare. Se folosește în multe cazuri de babe doftorese din satule noastre, dar lucrul cel mai bun este a ne feri de ea.

Strigoala, crește în pășunile de deal și munte, are frunze mari păroase, flori albe verzu. Poporul o folosește pentru a vindeca de răle oile. Este otrăvitoare, a o folosi înseamnă a ne otrăvi cu voia și pe noi și animalele noastre.

Cartoful este otrăvitor, dar nu acela care îl mâncăm, ci fructul ce se face din floare, care e de mărimea unei cireșe. Nici vitele nu vreau să-l mănânce și nici frunzele și tulpina. Cartoful conține prea puțină otrăvă, pentru a fi pus și el între plantele veninoase, l'am trecut numai pentru a explica, deca vitele nu mănâncă frunzele de cartof.

(Va urma) **Roșcovel Ioan-Obreja**

Dela Camera de Agricultură Târnava-Mică

Statuti pentru țărani

Amintim și cu această ocazie că porumbul are nevoie de cel puțin 3 prașile (sape) cari trebuiesc făcute la timp. Prima prașilă să înceapă fără întârziere imediat ce porumbul a dat 3 frunze. La 8—10 zile se face prașila a doua, când se face și răritul definitiv.

Plugarii trebuie să-și împartă astfel timpul încât prașila a treia să fie terminată înainte de începutul secerișului. Aceste lucrări trebuiesc făcute din timp, pentru că plantele tinere au nevoie să fie ferite de burueni, pentru a se putea desvolta cât mai bine; iar în al doilea rând să avem timpul de lipsă pentru seceriș.

Reamintim că aceste prașile (săpări) trebuiesc făcute cât mai ușor, deoarece știm că rădăcinile porumbului cresc la suprafața pământului și printr-o săpare mai adâncă le tăiem; de aceea observăm de multeori că după astfel de lucrări porumbul tânjește, îngălbenește.

La fel reamintim că este timpul să dispară mușuroitul în locurile ridicate și ferite de umezeală, în schimb să se știe că prașila a treia este obligatorie.

Atragem și cu această ocazie atențiunea plugarilor asupra obligațiunii ce o au de a plivi sămânăturile și a secării grânil ce urmează a se întrebuișa pentru sământă. Să se distrugă

Tipografia Seminarului Blaj.

buruienile de pe islazuri, șanțuri hotare, și să se stărpească cuscuta, râla din trifoliști.

Terenurile cari nu vor putea fi însămânțate cu porumb din cauza timpului prea înaintat, să se însămânțeze cu alte culturi potrivite cari dau recolte mari și au căutare, ca: sola, floarea soarelui și cartofi.

Cartofi de sămânță se găsesc la Camera agricolă în magazia din gara Câmpul Libertății și se vând cu 6 lei per kgr. Sămânță de floarea soarelui și de sola se primește și contra schimb, adică să se restituie din recolta anului viitor. Pentru informații adresați-vă Ocoalelor Agricole.

Ing. Agr. Ioan Gherman

Ceva ce n'ați știut încă

De pildă ați știut că populația lumii crește cu 100.000 (una sută mil) suflete pe zi?

Ați știut că mai nou, doctorii au o mag-narie minunată, cu ajutorul căreia găsesc foarte ușor gloanțele și schije de obuz din corpul rănitului, fără ca să-l facă operație?

N'ați știut poate nici aceea, că doamnelor vor purta de-acum înainte rochii și pantofi de sticlă, pentru a fi mai frumoase?

Poșta gazetei

Di Petăriăcean Filon. Am primit suma de lei 300, sunteți achitat pe anii 1939 și 1940. Pentru a pări în ziar să ne trimiteți ce doriți a tipări și dacă e bună se va publica.

Convocator

Domnii acționari ai Băncii „Patria”, institut de credit și economii s. a. în Blaj, se invită cu onoare, în senzul art. 13 și următorilor din statute, la

Adunarea generală extraordinară care se va ține **Sâmbătă 21 Iunie 1941, ora 15**, în localul institutului.

Dacă în ziua aceasta nu se întrunește numărul necesar de acționari, pentru a lua deciziuni valabile, conform art. 11 din statute, Domnii acționari sunt invitați la o nouă adunare generală extraordinară, care se va ține în ziua de **28 Iunie 1941**, în același local, la aceeași oră și cu aceeași ordine de zi.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea adunării și constituirea.
2. Modificarea statutelor.
3. Eventuale propuneri.
4. Inchiderea adunării generale extraordinare.

Domnii acționari, care doresc a participa la adunare, sunt rugați să depună la casa Institutului, ori la Administrația Centrală Capitală în Blaj ori la Banca Națională a României în Blaj, acțiunile și eventual documentele de plenipotență până la data de **16 Iunie 1941, ora 12**, eventual **23 Iunie**. Acțiunile depuse pentru adunarea din **21 Iunie** sunt valabile și pentru adunarea din **28 Iunie 1941**, care se va ține fără nici un alt aviz special.

Blaj, 25 Mai 1941.

„Patria”

Institut de Credit și Economii
S. A. Blaj.

66 (1—1)

În comuna Panade, 6 km. de Blaj, se vând
**12 Jug. de pământ arător, cu casă
care are și un local de prăvălie.**
BUNEA MIHAL

57) 2—2)